

17. Защото Богъ турѣ въ сърдца-та имъ да сторятъ неговж-тж волю, и да дѣйствувать единомысленно, и да дадѣтъ царство-то си на звѣрь-тѣ, доклѣ ся сбждѣтъ Божиѣ-тѣ думы.

18. И жена-та койкто си видѣлъ, е голѣмый-тѣ градъ, който царува надъ земны-тѣ царіе.

ГЛАВА 18.

1. И слѣдъ това видѣхъ че слазяше отъ небе-то ангель, който имаше власть голѣмж; и земя-та ся просвѣти отъ неговж-тж славж.

2. И извика силно съ гласъ голѣмъ и казуваше: Паднж, паднж Вавилонъ великій, и станж жилище на бѣсове-тѣ, и прибѣжище на всякой духъ нечистъ, и прибѣжище на всякж нечистж и омразнж птицж;

3. Защото всички-тѣ народи пихж отъ вино-то на ярость-тж на нейно-то блудодѣяніе, и царіе-тѣ земни блудствовахж съ неѣж; и търговци-тѣ земни ся обогатихж отъ безмѣрнж-тж нейнж раскошъ.

4. И чухъ другъ гласъ отъ небе-то, който казуваше: Излѣзте изъ неѣж, людіе мои, да не станете участници на грѣхове-тѣ ѣ, и да не примете отъ язвы-тѣ ѣ.

5. Защото грѣхове-тѣ ѣ стигнжхж до небе-то, и споменж Богъ нейны-тѣ неправды.

6. Въздайте ѣ, както и тя въздаде вамъ, и удвойте ѣ двойно споредъ дѣла-та ѣ; съ чашж-тж съ койкто е черпала, двойно ѣж почерпѣте.

7. Колкото е прославила себе си и е раскошествовала, толкозъ мжкы и скърбъ ѣ дайте; защото казува въ сърдце-то си: Съдѣж царица, и вдовица не съмъ, и скърбъ нѣма да видѣж.

8. За това въ единъ день ще дойдѣтъ язвы-тѣ ѣ, смърть и скърбъ и гладъ; и ще изгори на огнь; защото крѣпкъ е Господъ Богъ който ѣж сѣди.